BESLUT MEDDELAT AV ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS TREDJE AVDELNING

den 24 mars 1997 *

I mål T-367/94,

British Coal Corporation, bolag bildat enligt engelsk rätt, London, företrätt av David Vaughan, QC, David Lloyd Jones, barrister, och Cyrus Mehta, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch et Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Julian Currall, rättstjänsten, och Rosemary Caudwell, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionen, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens underförstådda vägran att avslå ett klagomål av den 15 juni 1994 som National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) ingivit mot sökanden,

meddelar

ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS TREDJE AVDELNING

följande

Beslut

1 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 mars 1995 har PowerGen plc, bolag bildat enligt engelsk rätt med säte i London, företrätt av K. P. E. Lasok, QC, L. G. D. Marr och N. P. Lomas, båda solicitors, delgivningsadress advokatbyrån Loesch et Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg, begärt att få intervenera i mål T-367/94 till stöd för British Coal Corporations yrkanden med stöd av dels artikel 34 i protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol (nedan kallat protokollet), som enligt artikel 46 är tillämpligt även på förstainstansrätten, dels artikel 115 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten.

Likaså har National Power plc, bolag bildat enligt engelsk rätt med säte i Swindon (Förenade kungariket), företrätt av N. Forwood, QC, D. Anderson, barrister, S. Barret-Williams, barrister, och G. Chapman, solicitor, delgivningsadress advokatbyrån Arendt et Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 april 1995 begärt att få intervenera till stöd för British Coal Corporations yrkanden med stöd av samma bestämmelser.

2 Avslutningsvis har National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO, nationell branschsammanslutning för gruvdrift, dagbrott med licens), bildad enligt engelsk rätt med säte i Newcastle upon Tyne (Förenade kungariket), företrätt av N. Green, barrister, och D. Wilson, solicitor, delgivningsadress advokatbyrån V. Gillen, 13, rue Aldringen, Luxemburg, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 april 1995 begärt att få intervenera till stöd för kommissionens yrkanden med stöd av samma bestämmelser.

3 I ett klagomål som ingavs till kommissionen den 15 juni 1994 påtalade NALOO det konkurrensbegränsande beteende som British Coal Corporation (nedan kallat British Coal) och Central Electricity Generating Board (centrala styrelsen för elproduktion, nedan kallad styrelsen), vars rättigheter övergått till PowerGen och National Power, skulle ha gjort sig skyldiga till under perioden mellan den 1 januari 1973, då Förenade kungariket anslöt sig till gemenskaperna, och den 31 mars 1990.

4 NALOO har i huvudsak ifrågasatt lagenligheten av de avgifter som British Coal tagit ut på kol som dess medlemmar utvunnit vid British Coals dagbrott med hänsyn till artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i EKSG-fördraget (nedan kallat fördraget). NALOO har även gjort gällande att styrelsen hade köpt kol avsett för energiproduktion åt sina medlemmar till diskriminerande priser i strid med artikel 63 i fördraget och artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget.

5 I sin klagoskrift uppmanade NALOO i huvudsak kommissionen att

— utöva sina befogenheter enligt artiklarna 4 d, 65, 66.7 och 86 i fördraget och fatta ett beslut vari det fastställs att British Coal har gjort sig skyldigt till överträdelser på det sätt som angivits i de framställda invändningarna,

— ingripa mot styrelsen genom att tillämpa artikel 63 i fördraget och artikel 86 i EG-fördraget.

6 Den 1 augusti 1994 ingav British Coal sitt yttrande över klagomålet till kommissionen och ingav med stöd av artikel 35 i fördraget en begäran att kommissionen i första hand skulle fastställa att den inte hade behörighet att pröva klagomålet i den del det rörde de avgifter som uttagits av British Coal under perioden före den 1 april 1990, och i andra hand avslå klagomålet på formella grunder utan att pröva det i sak. British Coal gjorde förtydligandet att om kommissionen inte fattade det yrkade beslutet inom två månader från delgivningen av dess formella underrättelse, skulle British Coal väcka talan vid förstainstansrätten mot det underförstådda beslut som det ansåg följde av kommissionens tystnad.

7 Kommissionen upplyste genom en skrivelse av den 3 oktober 1994 British Coal om att bolaget inte kunde fordra att kommissionen skulle fatta beslut med ett särskilt innehåll, och att den omständigheten att kommissionen inte avslagit ett klagomål inom den tidsfrist som fastställts av den person som klagomålet avsåg inte kunde ge upphov till ett sådant förfarande som anges i artikel 35.

8 Under dessa omständigheter väckte British Coal, genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 november 1994, med stöd av artikel 35 i fördraget talan om ogiltigförklaring av det underförstådda beslut som det ansåg följde av kommissionens underlåtenhet att avslå NALOO:s klagomål.

9 PowerGen gör i sin interventionsansökan gällande att bolaget till skillnad från British Coal inte har väckt talan, eftersom det varken är ett företag eller en sammanslutning av företag i den mening som avses i artikel 80 i fördraget, även om det omfattas av fördragets artikel 63.1. PowerGen är inte desto mindre en juridisk person och skulle således vara behörig att intervenera i det aktuella förfarandet (domstolens beslut av den 3 maj 1961 i mål 13/60, Geitling mot Höga myndigheten, Rec. 1962, s. 267).

10 PowerGen har påpekat att bolaget har ingivit ett yttrande till svar på NALOO:s klagomål, vilket huvudsakligen liknar det som British Coal ingivit, och att detta klagomål grundas på samma omständigheter och har samma rättsliga grund. Förstainstansrätten skulle således vara skyldig att lösa de rättsfrågor som direkt berör PowerGen.

11 PowerGen har också gjort gällande att det aktuella målet även berör rättsfrågor som har direkt samband med dem som uppkom i målet Hopkins m. fl. (domstolens dom av den 2 maj 1996 i mål C-18/94, REG 1996, s. I-2281), vilka inverkar direkt på villkoren för styrelsens inköp av kol hos de små gruvägarna mellan år 1985 och den 31 mars 1990. I synnerhet uppkom samma frågor om kommissionens behörighet och den påstådda förekomsten av rättsmedel med retroaktiv verkan i målet Hopkins som i detta mål.

12 National Power har för sin del gjort gällande att bolaget har ett berättigat intresse av utgången av tvisten, eftersom NALOO:s klagomål inte enbart riktas mot British Coal utan också innehåller ett påstående om att artikel 63 i fördraget och artikel 86 i EG-fördraget har åsidosatts av styrelsen, vars rättigheter har övergått till National Power. National Power har liksom British Coal gjort gällande att klagomålet saknar grund och att talan därför skall ogillas i den mån den avser National Power.

13 Om British Coals yrkanden skulle vinna bifall skulle kommissionen inte kunna fatta beslut som går National Power emot. Om förstainstansrätten skulle ogilla British Coals yrkanden skulle de argument rörande behörighet som National Power har framfört till kommissionen i sitt yttrande över NALOO:s klagomål ogillas.

14 NALOO har i sin interventionsansökan gjort gällande att om British Coals talan vann bifall skulle NALOO:s medlemmars möjligheter att erhålla ersättning genom brittiska domstolar för de stora förluster de haft till följd av British Coals handlande allvarligt försämras, såsom beskrivits i klagomålet.

15 Interventionsansökningarna har delgivits parterna i enlighet med artikel 116 i rättegångsreglerna.

16 I det yttrande som kommissionen genom handling daterad den 24 april 1995 ingav över PowerGens interventionsansökan gör kommissionen gällande att den omständigheten att PowerGen inte är ett företag i den mening som avses i fördraget inte hindrar att företaget intervenerar i förevarande mål i enlighet med artikel 34 i stadgan.

17 Kommissionen ifrågasätter emellertid att PowerGen har visat att det har ett tillräckligt, berättigat intresse av utgången av British Coals talan, som endast avser storleken på det avgiftsbelopp som tillämpas vid utvinning i dagbrott på licens. PowerGen har i själva verket inte förklarat hur utgången av talan om ogiltigförklaring av kommissionens underförstådda beslut att inte avslå det klagomål som NALOO ingivit mot British Coal på grundval av artiklarna 4, 65 och 66.7 i fördraget skulle kunna hjälpa PowerGen att bestrida NALOO:s påståenden om att styrelsen skulle ha åsidosatt artikel 63 i fördraget samt artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget genom att tillämpa diskriminerande priser gentemot de privata kolproducenterna jämfört med de priser som betalades British Coal.

18 Kommissionen har medgivit att PowerGen berörs av klagomålet samt har vitsordat att företaget gör gällande att kommissionen inte har behörighet att åter granska frågorna i klagomålet. Kommissionen betvivlar emellertid att denna omständighet är tillräcklig för att PowerGen skall kunna anses ha ett berättigat intresse av utgången av det aktuella målet.

19 Under alla omständigheter kan PowerGen genom sin intervention inte utvidga British Coals talan till att omfatta de frågor som anges i det klagomål som ingivits mot PowerGen i enlighet med helt andra bestämmelser.

20 Kommissionen har genom handling av den 2 maj 1995 ingivit ett yttrande som till innehållet i huvudsak är identiskt med dess yttrande över National Powers interventionsansökan.

21 I det yttrande över interventionsansökningarna som företaget ingav den 28 april 1995 gjorde British Coal inte någon invändning mot de tre interventionsansökningarna, utan begränsade sig till att begära att vissa handlingar skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till PowerGen och National Power.

Interventionsansökningarna

22 De tre interventionsansökningarna har ingivits i enlighet med artikel 115 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten.

23 Enligt artikel 34 i stadgan har endast fysiska och juridiska personer som har ett berättigat intresse av utgången av tvisten rätt att intervenera. Enligt denna bestämmelse får yrkandena i interventionsansökan endast syfta till att biträda ena partens yrkanden eller till att dessa tillbakavisas.

24 Det följer av detta att interventionssökandenas intresse av utgången av förevarande talan om ogiltigförklaring inte utgörs av ett sådant indirekt intresse som rör en liknande situation, utan tvärtom skall definieras med utgångspunkt i själva tvisteföremålet såsom detta beskrivs i yrkandena i den ansökan genom vilken British Coal väckte talan.

25 Det skall här påpekas att det endast är i den mån som NALOO:s klagomål riktas mot British Coal, och som följaktligen lagenligheten av den avgift som företaget har uttagit mot bakgrund av bestämmelserna i artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i fördraget ifrågasätts, som British Coal har rätt att begära att kommissionens underförstådda vägran att avslå samma klagomål skall ogiltigförklaras.

26 Artiklarna 4, 65 och 66.7 i fördraget utgör den rättsliga ramen för granskningen av utvinningslicenserna för obearbetat kol och av licensvillkoren avseende avgifter och betalningar (domstolens dom av den 13 april 1994 i mål C-128/92, Banks, Rec. 1994, s. I-1209, punkt 14).

27 PowerGen och National Power kan således ha ett direkt och faktiskt intresse av att kommissionens underförstådda beslut att vägra avslå NALOO:s klagomål endast i den mån som en dom om ogiltigförklaring skulle förhindra att detta klagomål prövades i fråga om lagenligheten av de inköpspriser för kol som styrelsen betalat NALOO:s medlemmar.

28 Det konkurrensbegränsande beteende som NALOO anklagar å ena sidan British Coal för och å andra sidan styrelsen för skiljer sig åt och regleras inte heller av samma bestämmelser. Den rättsliga ramen för bedömningen av diskriminering som praktiseras av köpare gentemot producenter i fråga om pris, volym och andra villkor för köp av kol utgörs av artikel 4. b jämförd med artikel 63.1 i fördraget (se domen i det ovannämnda målet Hopkins m. fl., punkt 24).

29 Under dessa omständigheter syftar yrkandena i de interventionsansökningar som ingivits av PowerGen och National Power inte till att biträda British Coals yrkanden i den mening som avses i artikel 34 i protokollet (se domstolens beslut av den 12 april 1978 i förenade målen 116/77, 124/77 och 143/77, Amylum m. fl. mot rådet och kommissionen, Rec. 1978, s. 893, punkt 7 och följande punkter).

30 De interventionsansökningar som ingivits av PowerGen och National Power skall följaktligen avslås.

31 Det skall däremot beaktas att NALOO har ett direkt och faktiskt intresse av utgången av tvisten, eftersom talan avser ogiltigförklaring av ett beslut som är till dess fördel, nämligen den underförstådda vägran att avslå dess klagomål, i den del det avser British Coals åsidosättande av artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i fördraget. En dom varigenom British Coals yrkanden ogillades skulle göra det möjligt för NALOO att bevara sin lagliga rättighet att i egenskap av klagande erhålla ett beslut i vilket dess klagomål prövades utifrån ovannämnda bestämmelser.

32 NALOO:s interventionsansökan skall av detta skäl bifallas.

Begäran om konfidentiell behandling

33 Då de interventionsansökningar som ingivits av PowerGen och National Power skall avslås, saknas skäl att pröva British Coals begäran om att vissa handlingar i förfarandet skall behandlas konfidentiellt i förhållande till dessa.

På dessa grunder fattar

ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS TREDJE AVDELNING

följande beslut:

1) De interventionsansökningar som ingivits av PowerGen och National Power avslås.

2) Det saknas skäl att pröva British Coals begäran om att vissa handlingar i förfarandet skall behandlas konfidentiellt i förhållande till PowerGen och National Power.

3) NALOO tillåts intervenera till stöd för kommissionens yrkanden.

4) En tidsperiod skall fastställas inom vilken intervenienten i skrift skall anföra grunderna för sina yrkanden.

5) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 24 mars 1997

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande